

[Peter Nielsen.]

gen en industrimand vil helst have sin virksomhed så tæt ved Slotsholmsgade som muligt; så er der ikke så lang vej, når man skal have tilladelse til dit og dat.

Den nuværende egnsudviklingslov har hjulpet meget, men altså for lidt. Det er ikke flere undersøgelser og betænkninger, vi har brug for. Problemet er stort, men enkelt. Disse landbrugsegne skal i større grad omdannes til industriegne. Det er handling og ikke ord — dem har vi snart fået nok af — der nu skal til, og derfor skal jeg slutte med at tilsige mit partis bistand til dette lovforslag.

Ove Hansen: Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger til lovforslaget vedrørende investeringsfradrag.

Mit parti har tidligere givet udtryk for det hensigtsmæssige i at give nogle gunstige afskrivningsregler i egnsudviklingsområderne for derved at stimulere ekspansionen, og da lovforslaget tager sigte på at give et særligt investeringsfradrag på 5 pct. ved opførelse, ombygning eller forbedring af erhvervsbygninger, ganske vist kun i et begrænset omfang, kan jeg sige, at vi gerne vil medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Hr. Peter Nielsen, min partifælle, kom ind på den ændring, der nu er sket i VK-partiernes stilling til hele problemet egnsudvikling. Vi husker, hvordan vore debatter tidligere har været herom i tinget; da var venstre og konservative ikke hjemme. De var endda store modstandere af, at vi støttede disse egnsudviklingsområder ved den første lov, vi fik i 1958, og senere ændringer. Nu kan vi naturligvis kun være tilfreds med, som også hr. Peter Nielsen gav udtryk for, at de nu erkender, at vore standpunkter og synspunkter har været rigtige, og at man nu accepterer vore standpunkter.

Vi ved, at der i disse egne i Jylland er mangel på beskæftigelse. Det beklager vi, og derfor må man efter mit partis opfattelse gøre, hvad man kan for at bekæmpe denne arbejdsløshed.

Jeg kan fortælle, at vi i den kommune, jeg i sin tid var borgmester for, forsøgte ved en særlig løsning at hjælpe disse egnsudviklingsområder. Vi fik en aftale med en kommune i Vendsyssel, hvor der var mange

arbejdsledige; de, der boede deroppe, havde lidt nødhjælpsarbejde, de fik arbejdsløshedsunderstøttelse og så offentlig hjælp. Vi forhandlede med denne kommune og fik en ordning via arbejdsministeriet gående ud på, at en del familier skulle flytte til Ballerup, hvor vi forpligtede os til et år at give dem fuld beskæftigelse. Vi fik en del familier, de fik beskæftigelse. De bor der endnu, tror jeg; jeg tror, de var tilfredse med forandringen. Men der opstod et problem, ikke i kommunen, hvor de flyttede til, men hvor de flyttede fra, for det viste sig, at handelsstanden deroppe manglede en kundekreds; det var svært at få nye folk dertil; det var heller ikke det, der var tilsigtet.

Jeg tror, når jeg nævner dette, at vi fra lovgivningsmagtens side skal gøre, hvad vi kan for at have en virkelig lovgivning for egnsudviklingsområder. Og det, vi er ved at foretage nu, som vi kan tiltræde, tror jeg slet ikke i fremtiden er tilstrækkeligt. Jeg tror, vi skal gå langt videre. Jeg tror, det bliver en nødvendighed. Vi kan se i andre lande, hvordan man har løst problemet på en god og hensigtsmæssig måde; jeg tror, vi også skal gøre noget tilsvarende.

Vi får jo også nu en ny kommunestruktur om et eller to år, og jeg tror, at selv om vi får nogle større og mere bæredygtige kommuner, så er det alligevel nødvendigt, at vi hjælper erhvervslivet, der kommer i de nye kommuner, og derfor er foranstaltninger som det, der er foreslået her, eller måske langt videregående, simpelt hen en nødvendighed.

Jeg ved godt, at der inden for erhvervs-kredse er nogen betænkelighed ved, at visse erhvervsvirksomheder her får en særlig begunstiggelse, idet de taler om, at de kan påføres en konkurrence. Jeg tror det ikke. Skulle de blive påført konkurrence fra disse egnsudviklingsområder, ja, så tror jeg alligevel, vi næsten kun kan være tilfreds dermed; så vil det være udtryk for, at vi har løst beskæftigelsesproblemerne måske også i egnsudviklingsområderne.

Jeg vil dog gerne sige, at der er et par enkelte ting, jeg er en lille smule utilfreds med. Selve afskrivningsretten gælder nu alle erhvervsmaessige investeringer, og det vil sige, at en hel del bygninger får en særlig begunstiggelse, det kan være landbrugsbygninger, det kan være servicestationer, tank-